

PERIÒDICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRES ::

DOS QUARTOS • LO NÚMERO • SUELTO: 4 • TRIMESTRE • EN ESPANYA • VUIT RALS • 4 • LO NÚMERO • SUELTO • DOS QUARTOS: 4 • UNIÓN POSTAL: 5 • RALS • TRIMESTRE: NÚMERO • SUELTO • DOS QUARTOS

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Ronda de l' Universitat, 96. BARCELONA

LOS COLABORADORES NO SE FAN SOLIDARIOS • MES QUE DE LAS AFIRMACIONES • EN LOS ESCRITOS • FIRMATS • PER SELL • LA REDACCIÓ ES RESPONSABLE • DE LO QUE NO VA FIRMAT

D E M Á

Som al sigle vint y hú
y al saló d' un ateneu:
sols se sent parlá una veu
que 'l fonógrafo s' endú.

Mentres perorar se sent
s' está aquest sobre una taula;
ja no es cert que la paraula
se la emporte sempre 'l vent.

Lo saló está il·luminat
com si fos al mitj del dia;
sa blanca llum irradia
un sol d' electricitat.

En bonica confusió
veig que están lo baix y l' alt;
al costat del menestral
hi campeja lo senyó.

La dona, lliure y honrada,
dona ençar més esplendor
á aqueix quadro encantador
d' una edat tan avansada.

Entro: cap brugit se sent:
presto tota ma atenció,
y sento que l' oradó
d' aqueix modo va dihent:

Fou lo sigle que descrich
de contrast y confusió:
te creyas tení un amich?
donchs lo tractavas un xich
y trobavas un traydó.

De lo geni la bravesa
fins lo llamp va deturar;
mes, ab tanta fortalesa,
no tingueren la destresa
de saberse dominar.

En lo pla de la Boqueria.

—Ahont aném, amich Llätzer?

—A ca 'n Parés. Vinch de donar un
cop d' ull per los demás establiments...

—No fassi pas com l' altra setmana, que 's va deixar
al tinter l' ocuparse d' un parell d' obras d' en Montser-
rat y d' en Arnau, tal vegada per haberhi anat massa
aviat, quan encara no estaban exposadas.

—Me sembla que 'l dilluns no hi eran pas, ó á lo mé-
nos jo no las vaig saber veure. Y no 's cregui, me sab
greu, perque tant en Montserrat com l' Arnau son dos
jovenets que 'm simpatisan y sé que ho fan bé, la vritat.
Durant la setmana jo no vaig tornar á ca 'n Parés, per-
que estava tot cap-ficat procurant que ningú trobés cap
et ni ut en la primera revista, ¿comprén?

—Bé, aixó es fácil d' esmenar; comensi aquesta setma-
na dient: *por un olvido involuntario motivado*, etc. Los
diaris sempre ho tenen amanit.

—Que 's pensa que LA TRAMONTANA s' escriu en cas-
tellá y d' una manera rutinaria? No deu haber llegit lo
primer número.

—¡Ay! Dispensi, home, dispensi.

—Vaja, ¿que vol venirhi? Aquí parats no hi fem res.

—Anem, anem.

Cambi de decoració.

—¡Qu' está desembarrassat aixó! No 'm deixaré pas
res al tinter aquesta setmana. ¡No més un quadro, y en-
cara de tarifa vella! A veure cóm defensa alló de las es-
colás sólidas. ¿No veu quin aspecte més magre que pro-
dueix? Está clar; si hi falta novetat en la manera de
pintar.

—No canti victoria, que encara no he obert la boca.

Obras son amors y no bonas rahons, diu lo
refrá, y també ho pensém nosaltres.

En lo primer número 'ls deyam que á pesar
de lo molt bo que contenia encare no n' estabam
satisfets, y 'ls prometiam milloras.

Ara tenen lo segon devant dels ulls, y vostés
mateixos dirán si hem complert prompte y bé
lo que 'ls deyam.

Donchs encare no som allá ahont aném.

Com qu' en la nostra administració no hi ha
cap empleat del govern, las cosas s' hi fan de-
pressa.

Aquestos dias los diaris se desfan en elogis
per l' acert del nostre arcalde interí senyor Pu-
jol Fernandez.

¿Pot ser volen dir que ara l' administració
dels negocis de la ciutat es inmillorable?

¿O be indican que avans era impitjorable?

M' inclino á creure lo derrer.

Senyors periodistas: no s' entusiasmin tan
prompte; donguin un vol per l' ensanxe, y si 'n
poden sortir, diguin quanta rahó té aquell refrá
catalá *No es or tot lo que llú*.

Aquella societat de tranquils, *Lo Niu Guer-
rer*, un d' aquestos dias celebrá un ball de dis-
fressas y premia á la d' un regidor que per lo
rodó sembla la font de la plassa Real.

¡Per Deu, senyors del *Niu Guerrier*! Vostés
no estiman pas á Barcelona premiant á 'n
aquells que saben semblarse al regidors tarats.

¿Quina distinció mereixeria lo regidor *en
persona* si á la seya caricatura l' hi donan lo
primer premi?

La Campana de Gracia tota s' ha entadat
perque 'l *Diari Catalá*, al saludar la nostra
aparició, va dir que ja feya falta un somnari.

¡Oh! no desmenteix la casta; allí l' que 's guanya sa gasta; la nació ja pagarà.

¿El Gobierno? ja ho diria, fins d' uns deu mil parlaria, y d' un conde sempitern... mes dirà la fiscalia que miro contra l' govern.

Si després de los diaris passava á los setmanaris, fora molt llarga l' historia y jo estich falt de memoria; hi han olvits involuntaris...

Ab lo que he dit ja 's veu clar que cada hu al mon, te cent papers si vol per triar, y com al dir de la gent, jo l' que he fet es retallar.

Que no s' ofengui ningú es lo meu desitj al fi; tot lo que un diu es un dí; prempsa, avuy ha anat per tú, potser demá 'm toqui á mi.

Soch dels teus, no 't vull cap mal, te respecto liberal, t' escolto conservadora... No tallis mes, estisora, ja n' hi ha prou ab un fiscal.

Joseph LASSARTE

TEATROS

(RECUERDOS DEL TIEMPO VIEJO)

Senyors lectors de LA TRAMONTANA: los hi participo que si vstés no manan lo contrari quedo desde avuy encarregat de fer lo que se 'n diuen criticas teatrals de aquet setmanari. No 's creguin que jo 'm fiqui en aquets llibres d' onze varas sense com va ni com costa, no senyors. Lo amo del diari sabent que jo era una persona entesa en aquet rengló, me feu parlar per terceras personas y com los homes s' encuantran que las montanyas no, y una paraula 'n porta un altre, al fin y al fallo nos hem entés perque, jo ja ho veig, com pagan bé y un hom may te un nó quan se tracta de fer un favor, al mateix temps com que un hi enten ho fa ab gust.

¡Válgam Deu! Ara m' adono que ja he dit duas vegadas que hi entenia y sino esplico com es aixó d' entendri me poden tenir per embustero ó per un inflat.

Es lo cas que jo desde petit vas tenir gran afició á fer sombras, tant xinescas com de las altrás. De tant retallar figuras tenia los dits plens d' ulls de poll perque de resultas de haber romput varias estisoras bonas la mare no m' en volia deixar d' altrás que las de esmocar peix, que no tallaban.

De las sombras vas passar per los putxinel-lis á los teatros de arcoba ahont feyam comedias empescadas ab mes de un que ara son aplaudits autors dramátichs. Acabadas las comedias de xicots ja va ser altra cosa; vas sortir en un teatro de debó lo qual may habia trepitjat, exceptos sen molt criatura per fer l' angel de la Anunciata dels Pastores y de ánima en la Passió.

Pues sí, ja tenia tretze anys y vas sortir de debó en la Passió altra vegada, fent los importants papers de testimoni fals y de mal lladre. Pochs dias despres se m' encarregá lo llarguissim paper de Aguilar de La flor de un dia. A causa de haberme retallat los faldons de la levita de col-legial per ferme la casaca que lo paper del drama requiria sufrí una repulsa molt seria de la familia y vas deixar lo teatro per una temporada reanasant mas tareas la temporada sigüent ab lo difícil paper de Avellaneda del Tenorio. Me foren encarregats altres diferens papers de tanta importancia com los referits fins que vas deixar la escena no per no entendri, sino per que la vritat, no sabia fer bé lo ceceo. Si se hagués representat en catalá, com avuy, la escena catalana contaria ab un gran primer actor.

En l' any 1852 per treurem una hora de vagadiu lo meu pare me feu aprendre de solfa ab mossen Gatuellas, ex-organista de las Tereñas que nos ensenyaba per la tarifa vella; aixó es, ab método manuscrit brut de tabaco de pols, ahont lo do no habia substituít al ut; aquest era lo método escrit, en quant á lo práctic, eran grans estiradas de orelles per qual sistema conseguí que jo mudés de mestre.

Lo meu mestre segon (1853) fou un company del meu pare que ab ell habia estat miliciano del 20 al 23. Aquest bon home de nit dirigia bo y sonant la copia que tocaba en un barracon de la plassa dels Caputxins, (avuy Real) y per la tarde tocaba un piano de taula de l' Altimira ab bombo y platillos tot d' una pessa.

Era aquest, bon home, y millor liberal, un gran solfista, trovaba que per fer aprendre se ha d' estimular lo deixeble; aixis es que quan sabiam la lliadó, nos donaba un tros de pa de figa ó un bossinet de trena.

Sota la batuta de aquest gran mestre, que per més senyas se deya Sr. Beliarda, vas fer tans grans progressos que als xuyt dias ja tocaba en lo piano, y ab un sol dit la primera part de l' Himne de Riego sense saber un brot de solfa.

Cuan ja fort de nota, anaba á pendre la embocadura de la trompa de má vingué una gran bullanga (revolució de 1854) y á corre cuyta organisá en Beliarda una banda de milicia nacional de la qual vas tenir la honra de formar part tocant lo triangul (álias ferrets.) Be es veritat que vas anar á la professó de Corpus ab la trompa, pero també es veritat que sols vas tocar duas notas á contratemps en lo pas doble del Martirs. De resultas del cólera del 54 y de uns tres toms, que anarem á fer en lo Clot, en los quals me vas fer malbé l' uniforme passant per los sots y bassas de fanch de la carretera, vas deixar la música quan de segur m' esperava la batuta (sense birolla) del Liceo encara calenta de las mans del mestre Obiols.

Crech haber demostrat de sobras la meva suficiencia musical; per lo tant, aixó sentat, en un próxim número comensaran las criticas de fort y de ferm.

CONSUETA

LA CAYGUDA DEL ANTON

Retornant als antichs vicis qu' eran cosa ja oblidada, á la setmana passada morí l' Anton d' una crisis.

L' hereu s' endugué la poma: ho telegrafia luego; mes res de l' himno de Riego, de viva l' avi, ni broma.

Ni va constar en papers llibertat ni ordeno y mano, ni un vestit de veterano se va veure pels carrers.

Per fugir de tals fanfarrias, ni 's va passar lo plumero pe l' retrato d' Espartero, ni 's varen fer lluminarias.

S' haguera dit que 's tractava d' un assumpto de familia, puig senthi, de la vigilia en res lo cambi 's notava.

Densá que l' mot progressista se 'n diu un noim molt mes alt, en gent seria y gent formal s' ha tornat la gent bromista.

Del contrari la lliadó ha tan aprés ab lo tracte, que fa l' seu mes petit acte com si fos tot un senyó.

Més d' aixó ja no 'n fan cas los que res han de guanyarne y 's limitan á esperarne tot aixó á que treurá nas.

Caigüé l' Anton perque sí; pe l' mateix pujá en Mateu; en tot lo dit, no s' hi veu cap motiu per aplaudi.

Al contrari, concluyent se prova en conjunt y á trossos, que son los mateixos gossos si be l' collá es diferent.

Total cero en consecuencia; fuigne tu, m' hi poso jo, y l' pays á tot aixó ab complerta indiferencia.

Perdius no volent per garsas (que be prous se n' ha clavats), acertar creu, escamat, preventne novas farsas, díhent ab l' antich refrá:

—Vesten d' allá hont és, Anton, que l' que 's queda ja 's compon perque tu hi pugas torná.—

Mentres arriba aquest dia, cadascú, sens darse treva, respongui, tot fent la seva, ab aquesta lletania:

Los de dalt: —¡Vinga la plata!— Tots los seus: —¡Apa, menjém!— Los cayguts: —¡Ja hi tornarém!— Y l' poble: —¡Paga qu' es gata!—

Al últim, com ja se sab y per ningú no es misteri, s' acabarà aquest tiberi tirantse los plats pel cap.

Y la nostra Catalunya, al pagar la trencadissa, per més dol, veu estantissa sentirá que canta llunya

la cansó d' un Mestre gay: ¡Ay Castilla castellana, si la terra catalana no t' hagués conegut may!

Rosendo ARÚS y ARDERIU

VENTADAS

Al comensar la tasca, LA TRAMONTANA envia un cordial saludo á los demés companys en la prempsa, y agraeix las bonas paraulas que ha dedicat á son prospecte.

A principis d' aquesta setmana los polissons portaren pres á un subjecte que en certa maison de plaisir del carrer de la Mare de Deu, armá una serracina, segons sembla, per no voler pagar duas pessetas á una donota que li havia prestat los seus serveys

Després s' averiguá que aquell subjecte era un capellá que s' habia deixat l' hábit á casa.

Duas consideracions: que un capellá quebranti lo sisé, se compre; consecuencias del celibat. Que no puga ó no vulga pagar duas miserables pessetas, es natural; consecuencias de la crisis, que ja arriba al ters estat.

En la sessió que celebrá l' nostre Ajuntament l' últim dimars, lo senyor Pujol y Fernandez las emprengué de ferm contra l' ex-president de la comissió de consums, demostrant ab datos que ell creya que en la citada administració se defraudaban de quatre á sis mil rals diaris.

Lo senyor Batllori digué á tot amen, y de las sevas paraulas no 'n poguerem treure en clar si feya la seva acusació ó la seva defensa.

Que vagin sonant los músichs.

La Campana de Gràcia, en son últim número publica los retratos d' en Figueras, Pi y Margall, Salmeron y Castelar.

Aixó en un posibilista es encendre un ciri á sant Miquel y un altre al diable, com se sol dir.

Pero La Campana deu pensar: una cosa es ser castelarista enragé, y un' altre vendre periódichs.

Lo restant del número está ple d' incens á san Práxedes, y parla d' un compte de llibertat que n' hem de cobrar, y que aqueix ho farà tot al revés del altre, etc., etc., que fins sembla un órgano oficial.

Vaji ab cuidado de rellicar, germana; sembla que vosté ja no 's recorda dels temps que l' hi han donat més honra y profit allá per los anys del 70 al 73. Si 's posessen cara á cara las columnas d' alashoras y las d' avuy, fora molt segur que no 's coneixerian ni 's creurian germanas ellas mateixas.

En aqueix primer número habem passat moltas trajérias á última hora.

Ab aixó, á pesar de lo molt bó que conté, encare no n' estem satisfets, y tant algun títol de secció com algun altre coseta, ho veuran reformat en algun número vinent.

Será alló que se 'n diu tirar la casa per la finestra.

La Bomba se despedeix del públich perque, havent pujat los seus, no tindria á qui censurar, y diu que 'n Sagasta no necessita de la seva defensa.

Ho creyém. Pero lo que m' ha fet més gracia, es alló de que 's retira perque ja ha arribat al blanch de sos desitjos, es á dir, á ser poder.

Així, home, així; d' aixó 'n dich franquesa.

La primera tirada de 25.000 prospectes vermells que ferem, va quedar repartida ab un sant-y-amen.

Y ¿nosaltres que sí? prospecte á la máquina y vinga ferne un nou tiratje.

Com que 's tractava d' una fulla ab més de quatreents versos escrits ab salero, no volguerem que ningú 'n quedés ab ganas.

Ab aixó, ja ho saben; si 'n volen algun pás-sinse per casa, Ronda Universitat, 96, tipografia, que ara ja no tindrán d' entornarsen, y 'ls en regalarem ab molt gust mentres n' hi hagin.

CABORIAS

XARADA

En lo dos s' hi veu sempre molta raresa, puig la tres quatre 'm clava quarta tercera. Y l' tot buscantne, pot ben ser que te l' miris sens adonarten.

SALT DEL CABALL

Table with 8 columns and 8 rows of letters and symbols for a word search puzzle.

GEROGLIFICH

CANDELAS CACO BACAYNA NO PORTELA PEROT PANXAMPLE S x 3

LA FEYNA D' EN JA-FÁ

A. D. B.

ESURNAS

Qu' era precis aná al cel
per veure àngels me pensava,
avans de veure't á tu,
avans de poder mirarte.

No es pas cert que premi 's dongui
per las obras més perfectas;
ta mare sens premi 's troba
y ha produhit la més bella.

Murillo, si encar visqués,
al veurer tos ulls hermosos,
embadalit contemplantlos
á sa Verge feya á trossos.

¿Vols fé esclavas las estrellas?
fins al cel jo muntaré;
las que desitjis t' arrenco
y te 'n fas un collaret.

Son los llabis l' únich sello
que per sellar té l' amor;
en sense tinta s' hi sella,
y 'l sellat borrar no 's pot.

¿Es d' enveja la mirada
qu' ahir clavavas al cel?
¿Vols son manto? Per alfombra
jo á tos peus lo posaré.

Rossendo ARÚS y ARDERIU

Es casi punt menos que impossible fer
una revista de teatros quan las disfressas
van per los carrers; de manera que lo que
hi escauria millor fora una revista d' em-
presaris, perque dels reys á Carnestoltas, época que en
lleguatje teatral se 'n diu la *costa amunt*, ja se sab que
tots están aquí caich aquí m' aixeco. Tal com se troban
aquí van noticias de tots.

LICEO

A las deu del vespre en lo quadro de dins: *Funcion para mañana: la grandiosa ópera «Mefistofele.»*
Los diaris de l' endemá los uns *Mefistofele* los altres *Mignon*.

En lo cartell: *Funcion para hoy: la notable ópera «Mignon.»*
A las cinch de la tarde: un gran pegat vermell tapa l' anunci. Lo pegat ve á dir: *Hallándose indispueta la señora Ferni* (ó be 'n Maini, que per lo cas es igual), *en lugar de la ópera anunciada se pondrá en escena «El registro de la policia.»*

Lo qual tradit fidelment per lo públich voldria dir: la empresa ha suplicat per mort de Deu á la senyora Ferni, y á n' en Maini per la mort del sants, que cantessen y després de esgargamellarse en prechs ha contestat la Ferni que *bisognaba riposo, que il suo laboro era troppo frequente; in somma: que non poteva cantare.* Y te molta rahó. En Maini en altres termes ha dit lo mateix, pero no 'n te tanta; per aixó la empresa fa tot lo que pot, perque porta artistas y los hi fican dintre. La solució d' aixó se troba en lo tercer pis. Lo resultat son fer seguidament *Crispino é la comare*, que va bé; després *Mefistofele*, que també va bé, y en acabat *Mignon*, que encara va millor, y l' andemá *Crispino.....* y aixís successivament.

PRINCIPAL

Una sarsuela per la companyia de 'n Vergonzoni més ó ménos ben feta pero ahont sempre 's riu, y després com si aixó fos una lletania respon, acabat de l' anunci de la opereta, en compte de *ora pro nobis*; lo ball *Clorinda* y aquesta resposta ja fa unas 40 funcions que dura. ¿Volen saber perque? Perque ha agradat y de debó hi ha motiu.

ROMEA

Teatro castellá.—Tenen que perdonar que no hi vaig.
Teatro catalá.—Lo dir de la gent y per pessa Lo xiu xiu. Sempre lo mateix. ¿Y per que?—Perque lo que está be ho ha de veure tothom per desembafarse de lo que está malament.

CIRCO (no de caballs; l' altre)

Crida que crida y endevant y fora; siga com vulga ells fan la seva y omplan lo teatro y lo calaix.—Per la quaresma se preparan grans cosas ja los hi contaré en un altre número.

CONSUETA

En una de las derreras sessions del Ajuntament s' hi presentá un dictámen per lo qual se demanava que tinguessin vot en las próximas eleccions tots los municipals, serenos, escombradors, burots, mossos, etc., etc.

Ara vajin vostés á dirli que no es lliberal, y podrán contestarli que fins son partidaris del sufragi universal... per tots los seus empleats.

Al encarregar-se lo senyor Pujol y Fernandez de la arcaldia, diu que va fer borrar mes de 200 noms d' aquellas llistas *sui generis*.
Apa, apa, á veure si fem neteja.

Alguns punts del carrer de Ronda están destinats á ferse célebres.

Lo dir que casi tots los carrers de tráfeh del ensanxe están malíssimament es ociós, perque ja tothom ho sab.

Pero 'l de Ronda ho está de tal manera, que es més perillós viatjar en carró per allí que anar en globo á las Pampas.

En lo trosset del devant de nostra redacció desde l' Universitat á la vía de Sarriá, lo dimars á lo tarde solzament volcaren NOU CARROS, haventhi dos ó tres sempre per terra.

Semblava alló un camp de batalla ahont los carros havian sigut los combatents.

Nosaltres prou demanariam al excelentíssim Ajuntament que ho fes adobar, pero molt me sembla que fora predicá en desert.

Lo remey vindria prompte, si tots los cotxeros, quan portessin partícules d' excelentíssim, vulgo regidors, los fessen passar per dit carrer.

Lo setmanari católich de Girona *La Vetllada*, al donar la noticia de la aparició de LA TRAMONTANA, diu «que segons sembla será la continuació d' aquell periódich tan indecent que se anomenava *La Teula.*»

No deixa de satisfirme aqueix calificatiu en boca de *La Vetllada*, puig los émuls de Santa Cruz, capellá de Flix y Savalls, nos ofendrian molt si 'ns creguessim bons y mansos.

La falta de lloch en lo cementiri es ja tan notable, que 'ls difunts se veuhen obligats á llogar pisos en los mateixos carrers de Barcelona.

Y si no ho volen creure, mirin lo catálech de la exposició del Foment del carrer del Pi, y trobarán en la plana 11, lo següent dato:

MOLET (Q. E. P. D.) D.ª TERESA
Peracamps, 6, Barcelona.

¿Y encara hi ha qui s' oposa á la construcció del cementiri nou en la *Torre dels Pardals*?

Un diari francés dels Vosgos porta com una gran proesa que un tal Bastien en vuyt dias ha cassat duas llopas, dos llops, un singlar y quatre guineus.

¿Qué va que si ve á Espanya aquet senyor no es capás de matarne cap de llop, ab tants que n' hi abundan?

Un pobre home que no 's deu trobar massa be del cos ó del ánima, nos ha enviat las ratllas següents, que publiquem per la intenció que contenen:

Senyor Director de LA TRAMONTANA.

Molt senyor meu: Ab moltíssim gust he vist que vosté publica un setmanari que, entre altres cosas, se ocupará de *salut pública*.

Sols me queda un dubte.
¿Aquet periódich se ocupará de curar als malalts, en qual cas deurá publicar receptas de aquellas que per curarse se ha d' agafar una olla nova ó una cassoleta de mal de mare, posat lo medicament en *confusió* á sol y serena, ó be s' ocupará de remeys preventius perque los bons no 's posin malalts? En lo primer cas procuri que las receptas vagin millor que las que publica lo metje Brusi ó l' doctor Correu, y en lo segon jo prometo que un dia 'l passaré á veure

y l' hi faré una relació de las clavegueras que puden, dels vassíots d' aygua de pluja corrompuda que hi ha per l' ensanxe, dels gats y gossos morts que 's troban pe 'ls carrers y de totas las porquerias que son la causa principal de que la meytat dels barcelonins no estigan bons y l' altre meytat no 's trobin gayre bé.

Si 'm creu á mí creurá un home d' experiencia que ha passat molt temps al llit y que s' ha gastat lo que tenia y lo que no tenia ab metjes, apotecaris y fins ab curanderos y tot. Ab aixó procuri estar més bo que jo, que acabo aquesta carta perque 'm trobo molt cruxit y no hi veig de mal de cap.

UN MALALT

ENDEVINALLA

Quan la pau perilla
vaig al somatent;
quan hi ha pau complerta
¡ay, fillets de Deu!
ab lo *Turch* y l' amo
al bosch 'nem corrent;
si un jorn venen lladres
faig lo meu paper;
dormo ab lo meu amo,
qu' es un rich pagés,
y si no m' encertas,
per mi ja estás llest.

A. FARIGOLA.

GEROGLIFICH

L
A
D
E
L
A
P
O
R
R
A
V
A
Z
E
R
E
P

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADA : Tramontana.

SALT DEL CABALL

Diuhen que á Espanya convenen molts vents purificadors, per lliurarla dels tators que avuy tan mala la tenen. Ab dalit y bona gana, mentre ho permeti 'l fiscal, per alivio de son mal, bufará LA TRAMONTANA.

GEROGLIFICH Entre lladres no 's pert res.

CORRESPONDENCIA

Zerep. Molt be, gracias. || E. Casabella. No va. || Perot. (Vellcayre) Gracias. Envihi noticias, que V. en sab de bonas. || L. Pujol (Reus). Veurem de aprofitar algo. || Freixeta. L' anacronica es massa gastada. || A. Farigola. Aprofitarem bastant. || Si mata. (Tarragona). Id. id. Gracias per las noticias, envihi més. || Trayter de Figueras. Ja debía rebre nostra carta. Gracias. Esperém lo demanat que fa molt per casa. ||

ADMINISTRACIÓ

F. M. (Tuixent) Queda suscrit. || P. R. (Reus). Enterats. Lo complaurem. || J. F. (Grandollers). Será servit. || N. G. (Girona). Entesos. || J. C. (La Bisbal). Be, home, gracias. Ja 's rebrá á temps. || J. G. (Reus). Está molt be. || F. B. (Tarrassa). Serém puntuals. Quan vingui parlarém. || J. B. (Lleyda). Gracias. Los rebrá á l' hora. || J. M. (Banyolas). Veurem de pendre midas serias molt prompte. Gracias. || M. B. (Cassá de la Selva). Las mateixas condicions. || J. C. (Reus). Enterats. || F. G. y E. Reus). Envihi sovint. Per lo correu rebrá lo número. || E. P. (Reus). Queda servit. || J. M. (Tarragona). Lo complaurem. Iguals condicions que 's demés. || A. V. (S. Miquel de Colera). Rebut los sellos. Queda servit. || R. S. (Artes de Segre) Queda complascut. Descompte com los demés. || D. P. (Figueras) Está servit. || J. C. (La Riba). Enterats. || J. M. (Igualada). Queda servit.

LA TRAMONTANA

Se publica cada dissapte y donará números extraordinaris sempre que ho demanin las circunstancias.

Lo número suelto DOS QUARTOS y cada 25 exemplars UNA PESSETA.

Vuyt rats trimestre portat á domicili, en Barcelona y resto de Espanya. Setze rals en los paisos adherits á la Unió Postal.

Barcelona. Tipografia LA ACADEMIA de E. Ullastres
96, Ronda Universitat, 96

COPIAS DEL NATURAL

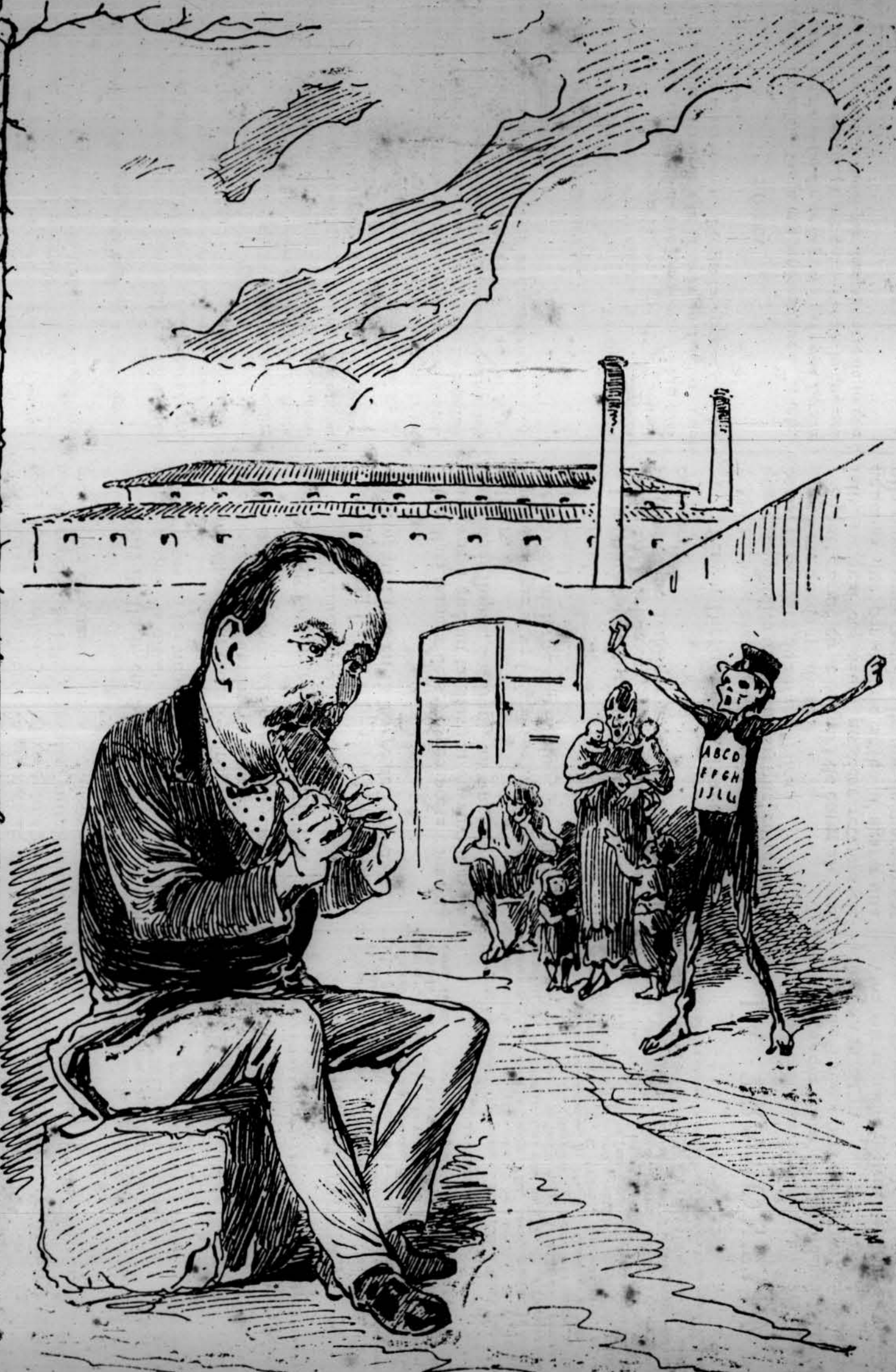
Núm. 2

LA TRAMONTANA

Pag. 4

DIJOURS GRAS

DIJOURS MAGRE